

Gældende formulering

§ 44 B. Udgifter afholdt til kunstnerisk udsmykning, der ophænges eller opstilles i udelukkende erhvervsmæssigt benyttede bygninger, bortset fra bygninger, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, der anvendes til beboelse, kan afskrives efter reglerne i kapitel 2. Dog finder reglerne om delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe i §§ 11-13 ikke anvendelse. Udgifterne skal endvidere afskrives på en særskilt saldo. Afskrivningsretten kan ikke udnyttes af skattepligtige, der er nærtstående til kunstneren, eller af selskaber, som kunstneren selv eller kunstnerens nærtstående udøver en bestemmende indflydelse over, jf. ligningslovens § 2, stk. 2. Som nærtstående anses ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter disse personer. Stedsbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

Stk. 2. Udgifter til kunstnerisk udsmykning, der kan afskrives efter andre bestemmelser i denne lov, kan ikke afskrives efter stk. 1.

Stk. 3. Afskrivning efter stk. 1 kan alene ske for førstegangskøb af original billedkunst. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt den kunstneriske udsmykning kan kvalificeres som kunst, indhenter skattemyndighederne en vurdering af den kunstneriske udsmykning fra Akademiraadet.

Stk. 4. Ophører bygningen, hvori den kunstneriske udsmykning er ophængt eller opstillet, med at være anvendt erhvervsmæssigt, anses den kunstneriske udsmykning for at være solgt.

Lovforslaget

2. § 44 B, stk. 1, 1. pkt., affattes således: »Udgifter afholdt til kunstnerisk udsmykning, der ophænges eller opstilles i erhvervsmæssigt benyttede bygninger, bortset fra en- eller tofamiliehus og bortset fra den del af en bygning, der anvendes til beboelse, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, kan afskrives efter reglerne i kapitel 2.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved lov nr. 490 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer: